

بانگیان دکرد، پاش گۆرانکارییهکی تا رادهیهک گهوره که له ژبانیدا هاتبووه پیش، هر وا وهک خۆی مابۆوه؛ دتهکتوت جووجهلمیهکه ههرگیز نایهۆئ لهدابیکی جیابیتهمه. ئەگەر کهلهکلهمی کات و پیشهاتهکان تێدهکوشا رابردوی تال و نهاسراوی لهبیربهریتهمه، لهۆئ، لهناو دراوسێکانیدا کهسانیک ههیهون که ئەو رسته زانایانه یا ویچوههکانی بئیسانهوه لهبن گوێچکهیدا بلێنهوه: سهلام عملیهک، ناسکه خاتوون، وا زوو خۆت لێ گۆرا؟! ههفته! ژبانی ئەوکهسانه وینهیهکی زیندوو بوو له رابردوی خۆی، که وهک کهپهنهکی دراوی ههیهاس، ههردهم وهبیری دیناوه. لهجهنگی ژباندا، وهک ئەو بهچاوی خۆی دهیدیت، نهوانی دیکه دهچوونهخوار و بوخۆیان دههاتتسههر. ژنه بیزیا و پاکخوویهکه بیجگه لهوهی که شادبێ و شوکرانهزیری دهرگای خوا، چ بێر یا دژکردهوهیهکی دهنوانی ههیه؟ هیندیک جاران که ههموو به باشی و خوشی دانیشتبوون و قسه دههاتهگۆڕن، سههری بهرمو ناسمان ههلهدیناوه له قوولایی دلهوه هاواری دکرد:

- پهروهردگار، ناسکه ئیدی چ مرادیکهی ههیه لهتۆی بخوازی، جاریکهی بهقسهت که دهستی وه قوولایی نیمامی رهزا رابگات؛ ههر ئەو نیمامه خوشهویستهی مههیدییهکهمی ویدامهوه.

لێیان دهپرسی نایا ئەو تهنیا مرادیهتی لهخوداوهند؟ به بزمیهکی شاراووه وهلامی دهداوه:

- **خوداوهند** ههرگیز ههموو ئاواتهکان ویکرا بهجێناگهیهنی. ههر شتیه لهکاتی خۆیدا؛ جارێ لهوهی زیاتر ئاواتیکم لهدلدا نییه.

شهویکی میرزا لهواشپهز، برای پهیمانی و هاوکاری سهیدمیران، لهگهڵ هاجهری ژنی، بو شهونشینی هاتیبونه مألیمان و ههرکه باس هاتهپیش؛ سهیدمیران به خۆرانانیک تابهتهوه کوتی:

- دایکی مندالمان ههقی زۆری بهملی منهوه ههیه؛ بهلێن بێ، نیشاللا گوئی شهیتان کهربێ له سهفهری دووههمدا بو مشهد نهویش دهگهڵ خۆم بیهه. ئیدی چت دهۆئ ناسکه، لیم رازی دهبی؟

ئهو قسه دلێ ژنهگهجهکهی، کهلهوکاتهدا بیستوههوت سالان بوو، لهخۆشی هیوایان لهرزاند. چاوی لهبهر ئەمهگناسی و شادمانی پرپوون له فرمیسک و بئ مهههست کوتی:

- خوشهویستهکهم، منیش بو ئەوهی نهبمه سهربارت و خیرهکشی ههر ئی خۆم بێ، پوولی کرئ و خهرجی رینگاکهه بوخۆم دهدهم؛ پاشهکوتیکهی کهمم ههیه که تانیستا بێم نهکوتیوی. نایا سی تمهن بهش دهکات؟

- سهید میران به روویهکی خوشهوه پیکههی؛ سههری بۆلای میرزانهبی و ژنهکهی، که بهتوندی خۆی داپیچابوو، وهرسووراند و کوتی:

- مهگهر بوخۆت لهکوت هیناوه؟ بێگومان له خهرجی مألێت گیراوتهمه، که ئاواش بئ نهویش ئی خۆمه.

ناسکه به شپرزهبی و لهگهڵ ئەوهدا کهمیک سوور ههلهگهراوو، وهلامی داوه:

- نا بهگیانی مهشهدی، بهمههرگی مندالمان! تهناهت شابی پهکیش لهپووله ئی خهرجی مألێ نییه. ئی رهنجی کاری خۆمه، که به کاری کهلاشچینی رۆژانهم کۆم کردۆتهمه. درۆت دهگهڵ ناکهم، له کهلێن و قوژبێ خهرجهکانیشم جار جار گیراوتهمه، بهلام ئەگهر شتیک لهورینگایهوه پاشهکوت کرایی، حیسابهکهی جودابوو، بهکاری شتیک دیکه هاتوه.

هاجهرخانم ژنیکهی نهخۆشی ههمیشه بهنالمانال بوو، که زۆر کهم لهوانهبوو لهمألێ بیتهدر؛ لهگهڵ ئەوهیدا به چارشوی سههری دیواریکی لهپیش چاوی دۆستی مێردهکهی سازدهکرد بهتانه کوتی:

- ناسکه خاتوون، بهراسنیه تانیستا ههر سی تمهن پاشهکوت کردوه؟ پاشهکوتی زیرمکانت به سهت تمهن دهکرم.

- ئەوه فرۆشتم.

- جینگاکهه بئ نیشان ده!

- جینگاکههی ههر ئەو سندووقهی حازریهه، سهت تمهنکهت دهرینه تا کلپهکهی بدهمه دهستت. پوولی نهخد له ههر چهشنیک، زیر، زیو، مس، کاغز، ههرچییهکت دیتهمه ئی خۆت.

- سویندئ بخۆ له بنی سندووقخانهی هۆدهکهدا سکهی پینچ قرانیی ئەمههشاییت نهناشتوون، باوهر به قسهکهت دهکهین. تۆ لهوکاردا پیشنهت ههیه؛ مهههستم دووکانی نانی سیلئی سووچی چوارگوزهرکهیه که بوخۆت بۆت گیراومهوه. کهسێکی ئاوا بێگومان پوولهکهی لهجینگایهکی وا دانانی که بهناسانی دهستی ویرابگات.

میرزانهبی که رۆژنامهیهکی بچووی ناوچهیی دهخویندوه خۆی دهقسهکان ههلقورتاند:

- ئەگەر سوئىدى خوارد، ئەو سەوداگە وەك خۆى دەمىنئىتەمە يە قەسەمەت دەخۆيەمە؟ مەن لەجىگەى تۆ بام، تەنەنەت پىش سوئىدەكە لەسەر قەسەى خۆم رادەمەستام، چ بردبامەمە و چ دۆراندبام.

سەيد مىران كوتى:

- ژن ئەوكەسەيە كلاًوى لەسەرى شەيتانى نا؛ ئەگەر سوئىدى خوارد بەدلىيەى يەمە بزانن سەكە نىژراوەكان پىنج قرانى نىن و يەك تەمەنن؛ يا لەجىياتى ئەحمەدشايى، پەهلەوين.

ئاسكە بە بەر ھەلسىتەيەكى دلپاكانەمە سەرى و ھەا بۆ لايەك تەكان پىندا كە قزە پىرەكانى لەژىر چارشىوەكەى شەپۇليان دا:

- ھىچ سوئىدىكەم لەسەر نىيە بىخۆم، مەگەر مەن جىگەى وىم گرتتەمە پوولەكانم بىمە لە ھەمەت كۆنەمشكاندا بشارمەمە، يا كارەكانم نەينى بىن؛ ئەمەى قەسەى وادەكا بىگومان شەكى لەخۆيەتى؛ قەل بەقەلى دەلى روت رەش!

ئەمە تانوتەى لەم قەسەى دوايى ژنى سەيد مىران دابوو، بەدلى نەبوو؛ بەدوو لە چاوى مەوانەكان چاويكى لى مۆر كەمە. ئاسكە لە قەسە ھەلئەسەنگىندراوەكەى خۆى پەشيمان بۆمە. مەبەستى وى لە كارى بەدلى ئەمە بوو كە دەيانكوت ئاھوو ھەمىشە لە خەلوئەتى دىوەكەيدا جەمەرى بۆ مىرزانەبەى دەكوتا؛ ئەمە جەمەرى مالى قاچاغ بوو و ھەر مسقەلەى قرانىكى قازانچ تىدابوو. مىرزانەبەى كوتى:

- سوآلكەم ھەرچى دەتورەكەى خۆيدابى، پىيوايە لە تورەكەى ھاورىكەشەيدايە. مە باومەم بە قەسەكانى ئاسكەخاتونە؛ ئەمە ھەرگىز درۆ ناكات؛ چونكە ئەمە پوولەى ئى رەنجدانى خۆيەتى، سەمەراى ئەمەى لەمەلە مەردەكەى و دەستى ھىناو، بە شەمە و عورف ئى خۆيەتى و مەشەدى مافىكى بەسەرىيەمە نىيە. زوران پىيانوايە ژن بىجگە لە پوولە گەرمەمە و ئەمەى لەمەلە باوكى را ھىناويەتى، مافىكى دىكەى بەسەر مالى مەردەمە نىيە. تەنەنەت ئەگەر خىرىكىش بۆ مردوان بكات، دەبى مەردەكەى گەردنى نازاكات. مە ئەمە باومەرەنە بە پوچ دەزانم.

۱- ھەياسى خاس يەكىك بوو لە نىزىكانى دەربارى سولتان مەحمود كە لە خولامى و شوانى را گەيشتە پلەى بەرز، كەمەنەكى دراوى سەردەمە شوانى خۆى دەسندوو قىكدا راکرتبوو كە ماومەماوە دەركاى سەندوو قەكەى دەكردەمە و چاوى لىدەكرد تا رابردوى خۆى لەبىر بى و بەپلەپايەى ئىستائى لەخۆ بايى نەبى.

ئەوجار لەنىوان دوو برادەمەندا، بەجى ئەمەى ژنان خۆى تىھەلقور تىنن، لەسەر مافى ژنان لە شەمەى ئىسلامدا، باسەك ھاتە گۆرى كە تا كۆتايى شەونشەينىيەكە درىزەى پىدرا.

مىرزانەبەى پىياويكى تىگەيشتوو و خۆيندەمەرى خەلكى ھەرسىن بوو. بە ھەمەمە حىسابگەرى و خۆپارىزىيەكەيەمە لەژيان و پەيوەندىيە كۆمەلەيەتەكانىشەيدا، سەبارەت بە دۆستان و بەتايەيش سەيد مىرانى سەرابى، سەلى لە ھىچ جوامىرەيەك نەدەكرد. مەوقىكى بى ھەمە و بى چاومەروانى بوو كە تەنەنەت سەلوى لە مەندالەش دەكرد. ژنەكەشى كە سەى مەندالى ھەبوون، ھەرسىنى بوو؛ بەشەيكى بە قەسەخۆشى و شىرن زمانى ژنانى ئەمە شۆينەمە ھەبوو، بەلام لەبارى بىپارىزى و نازاد جۆلانەمەيدا، لەمەشۆينەى پىياوى لىبوون، لەمەن فرە جىاواز بوو. تۆقلى باسى سەيد مىران لە ھەر مەوانى و كۆرىكدا، دىتەنەيەكانى سەفەرى خوراسان بوو؛ ئاسكەش ھەر بۆيە تاقە ناواتەكەى خۆى لەھەمەمە شۆينەك دووپات دەكردەمە. مەگەمەتى گەمەشاد و خىراوخانەى سەمەل تەلەبى لەگۆنچەكەى وىدا ئاھەنگىكى تايەيتى ھەبوو. ھەر كە كەمەشەكانى سواربووبان بە شادمانىيەمە دەردەپەرى:

- ھا سەفەرمەن لەپىشەيدايە، دەچىنە زيارەتى.

مەك ئەمەى زيارەت قەرزىك بوو لەسەرى كە دەبوو بىداتەمە. بەلام كە سەيدمىران بۆ جارى دوو ھەمەيش چووە خوراسان و ئەمەى نەبرد، بە ددان بەخۆداگرتتەمە دلخۆشىيە خۆى دايمەمە كە:

- رەنگە ھەزەت ھىشتا بانگى نەكردەم.

لەمەكاتەدا زگى لەسەر مەھدى چوارمانگان بوو، بىرى زيارەت زۆر لەپەرا و ئەمەكاتە ھاتەيش كە چەند كەس لە دۆستان و ھاوکارانى مەردەكەى خەرىكى چوونە خوراسان بوون. سەيد مىران لەنەكاو را لەسەرىدا ئەمەيش بچى. ئەگەر ھاوسەفەرەكانى ژنىكىان لەگەندابا، سەمەراى ئەمەى ئاسكە بارى شووشەبوو، ئەمەيشى دەگەل خۆى دەبرد؛ بەلام ھەمەمە ژنەكانى خۆيان لەمەلە بەجىھىشتبوو، و بىجگە لەمەش ھەلىك نەبوو تا ئاسكە خۆى كۆكاتەمە؛ ئەمەمە مەردەكەى ھاتەمە مەلى و ئاگادارى كەردەمە كە دەچىتە سەفەرى؛ نامۆزگارىيە پىيوستى كەردن؛ دووكانەكەى بە مىرزانەبەى نەسپارد و وەدووسپەى را، بە وادەى گەرانەمەى پازدەر ژان و مەرىكەمە. خۆشەيەكەى لەمەدا بوو كە، لە دوايىن چەكەى و مەرىكەمەن لە كار پىزدا، ئەمەكاتەى دەپويست سوارى ماشىن بى، بارام كە تا ئەمەتەمەنە بىژن بوو و داكى بەجەلكى گاپار دىنەمە شووشەنگ ھاتبوو بەر نىكردنى، لەمەمەى گەريانى دا و خۆى بەر مەيدا كىشا كە ئەمەيش دەپەوى بچى.

* ۱- ئەمەمە لەجىگەى ئەمە پەندەى فارسى دانائە كە دەلى: كافر ھەمەرا بەكەيش خۆم پىندارد.

موسافیرهکان که چهند کەسێکی عەرەبیشیان دەگەڵدا بوون، ھەموویان سوار ببوون. شۆڤەر لەپشت فەرمانی دانیشتبوو. ماتۆر دەنگی دەهات و شووشە و بەدەنی ماشین دەلمەرزبێنەو؛ لەم چەند دەمەمکورتەدا بوو کە سەید میران بە پێشنیاری یەکیەک لە دوستانەیی ھاوسەفەری واتە خولێخۆشبوو مەشەدی نەروۆز عەلی، لەناکاو بریاریدا مەندالەکەش لەگەڵ خۆی ببات. ئاسکە کە خاڤلگیر ببوو پێش ئەوەی دلی پرکەفوکۆلی خۆی بۆ ئەو جیاییە راضی کردبێ، جەڵەوی خۆی دایە دەستی پێشەتەکە؛ خەندە لەسەر لایوان و فرمێسک دەچاواندا. و ناوا بە دەستێکی لەرزۆک بەدوو عای خێر و دلی بەکەفوکۆل لەترسی چاومر وانییەو لە دوو خۆشەویستی خۆی جوی بۆو. سێ رۆژ دواتر چێشتی دواي سەفەر کردووی لێنا و دایە دراوسێیان. پاش مانگیک دوری کە بۆ ژنە خۆشەختەکە بە سائیک بوو و بەدوای دوو تیلگراف لەمەشەد و تاران را و وتووێژیکی تەلەفۆنی لە ھەمەدان را دەگەڵ میرزانەبی، بەسەفەر چوو بەچکۆلانەکی و باوکی تەندروست و باش گەرانەو. خەلکی کرماشان خۆینگەرم، دل زیندوو و خوازیاری شایین؛ لای ئیوارە یەکیەک لە رۆژەکانی بانەمەر بوو. بەقەرا پازدەکەس لە نانەواکان و یەک دوو ئاشەوان کە ھەموویان لە دوستانەیی نزیکی سەید بوون، بەدوو ماشینی فۆردی سەرئامە بە سازو دیمبەگەو تا بێستوونێ چوونە پێشوای زیارەتکەران و بە شکۆیەکی ھەرچی زیاتر ھینایانەو نێو شارێ. کەش و کۆت و کلاو و کایەکی زۆر بۆ مەندالان، یەک دەست پارچەیی مەخمەری شین بۆ ئاسکە، کەمێکی خوراسانی بۆخۆی، توپیک پارچەیی بەرەک، کە میرزانەبی ھیندێکی بۆخۆی ھەلگرت – زافران بۆ نازەرنووش، زیرە و عەناب و بابەشێن، دەسحیب و سۆھان و سابوونی قوم بۆ دراوسێکان و ئاشانایان، ئەوانە بە بەکورتی چەند دیاریبەک بوون دەگەڵ خۆی ھینابوونی و ھەرکەسەو شتێکی و بەر کەوت و پێ شادبوو. بەحالەش، و بەھەموو ئەو داویانەشەو کە لێی کرابوون، گلی پیرۆزی حەسلی لەبیر چوو بوو. ئەگەر خۆدی ئاسکەش کە ھیندە بەناواتیبەو دەسووتا دەگەڵ مێردەکی چووبا بێگومان لە شادی و ورووژانی لە ئەندازە بەدەری ئیستا بەقسەمتی ببوو، بێشە دەبوو. ھەرگیز بیری لەوەی نەدەکردەو کە بۆ ئەوی نەبرد. ناوای بەلدا ھاتبوو کە سەرەنجام رۆژیک ئەویش بەئاوای دلی خۆی دەگا. خەلک لەبەر ریزی جەدی مەزنی سەید میرانی لەپێش ھەموواندا چوونە سەردانی وی. یەک دوویەک لە ھاوسەفەران کە بەدوای ناوونابانگدا نەبوون یا کەستەیی میواندارییان نەبوو، ھەر لەو رۆژیدا کە سەیدمیران بۆ دانیشتن دیاری کردبوو چۆنە مائەمەکی وی، تا دوايین کاتی دانیشتنەکە مانەو و برادەران خۆشایان ئاگادار کردنەو بۆ سەردانیان بێنە وی. ئامانجی وان لەو کارە ئەو بوو کە خەرجەکان، ھەرچەندی کردبا، ھەرکامەیان بەشی خۆیان لێ بدەن. بەلام سەیدمیران ئەو کەسە نەبوو کە بچیتە ژیربار. ھەر نەکرا باسیشی بکەن.

لەوسەفەری را، ئەو، دیاریگەلێکی دیکەشی دەگەڵ خۆی ھینابوون کەبیرتی بوون لەبیر مەری و بێراو تازەکانی؛ ئەو بێر مەرییانەیی دەبوو تا کۆتایی تەمەن باسیان بکاتەو و زۆر دەوڵەمەندتر بوون لە ئی جاری پێشووی. بردنی بارام بەتایبەتی، بەھەموو زەحمەت و دەردیسەر بێبەکانی، بیانووگرتەکانی و جار جارەش بێتۆقەریبەبەکانی، کە یەک دوو جاران دەھری کردبوو، نەتەنیا خراب نەبوو، بەلکۆ ببوو بەبەتیک کە لە خۆشی بەدەریش نەبوو؛ دەر یگاندا، بۆ ھاورێیان ببوو بە ھۆکارێکی کەیف و سەرگەرمی. کۆتیی سروودی پێش کاروانی زیارەتکارانی لەسەر پێچەپێچەکانی رێگا کاتە بەسۆزەکانی سەفەرەکە کە سەفەر بێبەکانی لە وێژنگدان وریادەکردنەو، راگرتنی حیسابی بەرەکانی فرسەنگ ژمیری قەراغی جادە، کە تا گەیشتنە جینگا ببوونە سێوشەش؛ سواری قەلانۆشی ھاورێیان لەکاتی خرابوونی ماشین کە ئەوانی ناچار دەکرد ماویەک بەپێیان برون، خۆ شیرن کردنە پێکەنیاو بێبەکانی لە میواندارییە بەشکۆیەکی مائی حاحی لەتیی تاران کە بە خەوڵووی پلاوی دەگیرانی کرد و وەزانی کەشیشە؛ و زۆر بابەتی دیکە، ھەمیشە لەسەر زمانی باوک بوو. لەئێو ئەو بێر مەرییە لەبیر کردن نەھاتووانەدا، کێشەیی خانمێکی ھێژا کە لەبازاری کەوشەر و مەکانی مەشەدا بەھانای مەندالەکەو ھاتبوو، لەلایەنی خۆدی پیاو کە زۆتر شایانی باس بوو؛ ویستبووی بگاتەو برادەران دیکە کە چووبوونە حەرم، بارام کە بۆخۆی ببوو ھۆکاری بەجێمانەکە، لەپێش بازار دەستی خۆی لە دەستی وی دەرکێشبوو، پێی دەھەردی وەژاندبوون و نەبوو پێشبوو بچیتە حەرم. سەید میران ویستبووی بەقسان رامی بکا، ئیدی تاقەتی نەمابوو، بەی بیانووگرتنە بێوادەیی دەھری ببوو؛ شەقاز لەبەکی توندی تیسەر واندبوو کە جینگای ھەر پێچ قامەکانی لەسەر روومەتی ماوونەو. لەو ئێواندا دووژن کە دیار بوو ھەر لەسەر مەتاو ناگایان لە کێشەیی ئێوان ئەودوانە بوو، تابی گریان و نازاری توندی مەندالەکیان نەھینابوو؛ غاریاندا بوو پێشەو و مەندالەکیان، ھەر وەک ئەوەی ئی خۆیان بێ، لەدەستی ئەستەندبوو. یەکیەک لەوان بەلایەریکی جوان و خوش سیما بوو و بریقەیی چارشینوی فایدووشین و بۆنی خوشی جلکی بەتەنیا بۆ نواندنی ھێژاییەکی بەس بوو، رووبەندەیی ھاوریشمینی خۆی ھەلدا بۆو و بە دەنگێکی شیرن بەسەری رووبوو:

- بۆ لەموندالەیی دەدە، مەگەر باوکی نیی؟ ئایا دایکی ویشت لەگەڵ خۆت ھیناوە؟ رەبیبی بمرم، کەواتە بەو شەدا کە بەستەز مانە لە دایکی دورە نازانی ئەو نامیەر مەبانییە تا چ رادەیک نازاری دەدات!؟

ژنە ئەوجار مەندالەکی بە دلسۆزی و لاواندەو، وەک دایکیکی دلسۆز و بەنەزمون، ژیرکردبوو؛ فرمێسکەکی بە دەسەر پاک کردبوو. بەراستی ئەو مێھر مەبانییە کە وەک بۆنی گۆل لە ھەر شوێن و لە ھەر کەسەو بێ دنگرە؛ سەید میران بەھەلەیی خۆی زانیبوو؛ زیادە لە رادەیی بیری کردنەو خۆشی پێ تیکچووبوو؛ وەھاکە ھەر لەو ئێوە پێش چاوی ژنەکان بۆ دلتەوایی مەندالەکە بە دەست ئاوەلاییەکی تەواو و بەبێ چەنلێدان چەند کایەکیەکی لە وردەو ئەفرۆشیی کرین کە کەلەشێریکی چینیەکەر و سەرنج راکیشیان لەخاودا بوو. پاش گەرانەو لە سەفەر ھەر لەبەکەم جاری گیرانەو چیروکەکەدا بۆ ژنەکی ھەستی دایکانەیی ئاسکە و مەجۆش ھات و گوتی:

- ئای لەو ژنە مێھر مەبان و نازەننە! ئەگەر لەو دەبووم، بەخوای زاریم ماچدەکرد!

کمر به لایبی عه‌بباس، پیرمه‌میردیکه نوکته‌زان و نابینا و دراوسیتی ماله‌کهمیان بوو و له ناو کۆر مه‌کدا بوو، زیرمه‌کانه لئی زیاد کرد:

- نارخه‌میان به کیزم، ویده‌چی ئه‌و له‌جباتی تو وای کردبێ.

ئاسکه که تازه حیسابه‌که کهوتبوو ده‌ستی به ده‌نگیکه نهرم و کیشدار، که سه‌رکونه‌ی لیده‌باری، پرسیی:

- وایه مه‌شه‌دی؟

گۆشه‌ی لئی سهد میران وه‌ک ئه‌وه‌ی ومخروو کهوتبێ، به بزیه‌کی شاراوه و نارام جوو لآوه و کوتی:

- پیم خۆشبوو به لآم بۆم نه‌کرا. پاشان، جاریکی دیکه‌ش له حهرم چاوم پیی کهوت؛ دانی بۆ کۆتران رۆده‌کرد. پێشانێ نهرۆز عه‌لیم دا، کوتم: ئه‌وه باوی دانی تویه، به‌شمو‌یک چل سال گه‌نجت ده‌کاته‌وه. خوالیخۆشبوو خه‌نی بوو. ته‌نانه‌ت به‌چهند وشه‌یه‌کیش دواندمان؛ هه‌وایی بارامی پرسی که ده‌گه‌لمان نه‌بوو. ئه‌وه‌ی ده‌گه‌لێشی بوو، دایکی بوو. زار او هه‌میان وای ده‌نواند که ده‌بی خه‌لکی تارانێ بن. ئه‌و رۆژه زیارته‌که‌میان کردبوو، به‌ته‌مابوون بچنه زیارته‌گای خواجه ره‌بیع که له‌هه‌مان کاتیشدا گه‌رانگه‌یه‌کی باش و دلگه‌ره. ئیمه‌ش به‌نیازبووین بچین، بارام ده‌گه‌لم نه‌بوو. بیجگه‌له‌موش، برادرمان هه‌ر کامه‌میان به‌لایه‌کدا پرش و بلاو بیوونه‌وه و ناگادار نه‌بوون.

ئاسکه به‌پێ ئه‌وه‌ی به‌قه‌سه‌کانی میرده‌که‌ی هه‌ستی به رنجان یا ئیزه‌یی کردبێ به خۆشرووییه‌وه خۆی توورمه‌کرد:

- باشه، باشه، "دلیم وستی و بۆم نه‌چۆ سه‌ر!" که‌وا‌بوو ئیمه‌ش ده‌واتای چوونه‌زیاره‌تی ئا‌غایان گه‌شتین. به‌میرا ده‌رده‌که‌وی، ئه‌و سه‌فه‌ری جاری یه‌که‌م به‌هه‌مووییه‌وه حه‌فته رۆژی نه‌گرت، بۆ ئه‌وجار له‌مانگیک تییهری. ته‌نانه‌ت ده‌بینی بوو له‌که‌شت ته‌وا‌بووه و به تیلگراف دا‌وای به‌رات له حاجی مه‌حمود نا‌غا ده‌که‌ی. له‌خۆرانییه من ده‌گه‌ل خۆت نابه‌ی. ژنۆکه‌ی تارانێ که دیارنییه له چ قوماشیک بووه دلی لێه‌ستاندوی. وه‌لآ بیلا ئیدی له‌ئیه‌و رابووردوه.

سه‌ید میران له‌قافای پیکه‌نیینی دا و به خا‌که‌رای، قسه‌کانی خۆی چا‌کرده‌وه:

- گه‌لته‌ی ده‌که‌م نافرمت؛ ده‌مه‌وی بزانه تو ده‌له‌ی چی. بیجگه‌له‌موش، تو ده‌بی میردی خۆت له به‌ری ده‌ستت باشتر ناسیی. من ئه‌و کاتانه‌ی گه‌نجیش بووم، ددانم ده‌زاریدابوون و تووکی سه‌رم له‌به‌ر ره‌شی وه‌ک شه‌به‌ق بریقه‌ی ده‌دا، پیاوی ئه‌و به‌ته‌فه‌رییانه نه‌بووم؛ ئیستا که وه‌ک ده‌لێن پیرو کولبوم، ده‌بی چۆن بم؟ راسته ئه‌و ژنیکی جوان، خۆش مه‌شه‌ف، و له‌هه‌مووان گرنگتر میه‌رمیان بوو؛ به‌لآم با‌به‌ته‌که به‌هه‌له و مرنه‌گری، بۆخۆی به‌ته‌وا‌وی پیاویک بوو؛ ژنانه‌ی تارانێ هه‌موو وان. له‌ناو سه‌فه‌ره‌که‌دا، من له یه‌ک دوو جیگای دیکه ده‌گه‌ل ژنانه‌ی تارانێ به‌مروو بوومه؛ شتگه‌لیکم لێیان دیوه که هه‌رکس بیبیسێ با‌ومرنا‌کات. له‌گه‌ل ژنانه‌ی گیل، سه‌رکوت کراو و به‌سته‌زمانی خۆمان حه‌رز تا حاسمانیان نیوانه. زۆر ده‌ره‌ستی حیجاب نین، به‌لآم کێیه‌ بتوانی به‌چا‌وی خراب چا‌ویان لێ‌کات.

کمر به‌لایبی عه‌بباس پیرانه سه‌ریکی را‌وه‌شان‌د:

ها، ها، ئاسکه‌خاتون من دنیم زۆر دیوه؛ و دنیا‌دیتوو باشتره له دنیا‌خا‌واردوو. ده‌بی شو‌کری خا‌وی بکه‌ی میردیکه ئا‌وا باش و نازه‌بنی دا‌وایی. پیاوی باش له‌دنیا‌دا زۆرن به‌لآم میردی باش که‌من. سه‌نگینی و پاکیی نه‌خلاق ویم له‌که‌م که‌سدا دیوه. بیگومان هیچ قسه‌یه‌ک له‌مه‌دا نییه که چا‌که‌کانی وی وه‌ک گو‌له‌کانی مافو‌وره و ته‌خته‌که‌ی ته‌نیا به‌ کابانیکه‌ی شیاو و نه‌جیمی وه‌ک تویه که ده‌توانی خۆ بنوی‌تی. هه‌میشه به‌ نازیه‌ری خیزانم کو‌توو، که ئه‌و ئاسکه ئه‌ستیره‌یه‌کی کل‌کاره که سه‌ده و به سه‌ده جاریک له سه‌ره‌مه‌ینی ئیمه‌ را وه‌دیارده‌که‌وی. وه‌لآ مه‌شه‌دی میران، تو ده‌بی پیکه‌ری ئه‌و ژنه له‌زیری داری‌زی و تا زیندوو نا‌وی هیچ ژنیکی دیکه، با خۆری و په‌ریش بی، نه‌هینی.

پیرمه‌میرد ئه‌وجار له‌سه‌ر ژنانه‌ی کرمانشان و جواب هات، له به‌ری سه‌رچانه‌وه‌ی قسه‌ی پێشوی سه‌ید میراندا ده‌ستی کرد به‌ گه‌یرانه‌وه‌ی رو‌ودا‌وی کچه‌کو‌ردیک که ده شه‌رکه‌کانی شو‌رشیه مه‌شروته‌دا، بۆ تۆله‌ی خوینی برا‌که‌ی له سه‌ره‌ویان، پیی ده‌ رکینی نا و به‌ دلیری و بو‌یریه‌کانی، رۆژگاری بۆ دو‌ژمنان ته‌نگ کردبووه.¹

کمر به‌لایبی عه‌بباس و ژنه‌که‌ی نازیه‌ری کۆنترین دراوسیتی ئه‌و ماله و له‌راستیدا له‌روانگه‌ی خیزانی سه‌ره‌بیه‌وه وه‌ک ئا‌وینه و قورنان بوون. پیرمه‌میرد بۆخۆی له‌به‌نه‌رتدا خه‌لکی فه‌ریده‌نی ئیسه‌فه‌هان بوو. له‌ گه‌رمه‌ی شو‌رشیه مه‌شروته‌دا به‌نیاری زیارته‌ ریگای کمر به‌لای گرتبوو مبه‌ر، له‌گه‌رانه‌مه‌دا له‌کرمانشان خه‌ره‌که‌ی ته‌وا‌بوو و هه‌رله‌وی ما‌بووه. ئه‌و ژنه‌ی هینابوو که‌کو‌ردبوو، هیشتا ده‌سمالی له‌سه‌ر ده‌کرد و وشه‌یه‌ک فارسی نه‌ده‌زانی. مندالیکه‌ی لئی نه‌بوو. پێش ئه‌وه‌ی زه‌مانه‌ی سه‌مه‌کار میلی ده‌چا‌وان بکیشی ما‌وه‌یه‌ک دوو‌کانداری سه‌ید میران بوو. و سه‌یر نه‌وه‌یه که له‌روژانه‌ی گه‌نجی و کامه‌رانیدا بۆخۆی چهندسالیک خه‌ریکی نا‌وایی بوو. به‌لآم ئیستا که کو‌یر و خا‌نه‌شین ببوو گو‌زهرانی به‌کرندی نو‌ژه‌که‌کانی سو‌ننه‌ت و مرگرتنی سه‌ره‌فته‌ی ئه‌و چه‌شنه‌ نو‌ژه‌انه به‌ریومه‌ده‌چوو. سه‌یدمیران که پیاویکی ده‌ستر و پێشوو بوو له‌جباتی خومس و زه‌کاتی خۆی سالی په‌نجامه‌ن نان و دوو ته‌لیس خه‌لووزی نا‌ه‌وایی، که‌می نا‌گری ته‌ندوو بوو و

۱- ناوی ئه‌و که‌چه‌ قه‌ده‌م خیر بوو.

تەنبا بەکاری کورسی ھاویشتن دەھات، دەدایە، کرێی خانووی لێ وەر نەدەگرت و لە یاری دەدانی جۆراوجۆریش درێخیی نەدەکرد. چونکە ئەو بەرکەتی ئەمەڵە بوو. پیاویکی بەرێز و مەزن بوو کە ھەشتاسالان بەئایوو ژباوو و لە چاکە و خراپەیی ژبان ئەزموونی زۆری کۆکردبوونەو. بەلام رۆژگار بەپیری وکویری و نەداری دەستی بەستبوون. کویریوو بەلام بەچاوی ئاوەلمتر لەکەسانی ئاسایی، و بە پروانگەییەکی بەرزتر لە راستیی پێشھاتەکانی دەروانی. ھەر وەک چۆن بەھیواشی قسەیی دەکرد، ھەر ئاواش لەسەرەخۆ داویری دەکرد. جیھانی بەجنگای خراپە بەلام مرقی بە پیری ھەوێ چاکە دەزانی. تا دەیتوانی چاکە بلی، زمانی بۆلای خراپە نەدەچوو. پاشملە باسکردنی بەپێستری تاوان دەزانی و ئەو خووبی کاری کردبوو سەر سەیدمیرانیشت. تاقانەکوڕەکی کەلە ژنی یەکمەمی بوو و بوخۆی ژیانیکی جیاوازی ھەبوو، بەھۆی ھیندیک لاساری و نالەباری بەنەحەتی کردبوو. سەرەرای نابینابوونیشی دەیتوانی ھەناری وا لەت کا تەنانت دەنکیکیشی نەکەوتتە زەوی؛ دەکو، یەکیک لە دەنکەکانی ھەنار ئی بەھەشتە، ئەوھی دەکوئ و بەنسیب مەلەک دەبی رەنگە ھەر ئەو بی. سەید میران بە بروا و ھۆگرییەکی تاییەت ریزی لێ دەگرت؛ یەکیک لەسەرگەرمییەکانی، ئەودەمی دەھاتەمەلی و ئەگەر کاریک نەبا، دانیشت دەگەل وی بوو. ھەمیشە تەنانت پاش مردنی کە لە تاوسانی سالی دواتر روویدا، یادی وی دەکردووە. لە قسەکانی خۆیدا، بابەتەکانی، کە زۆرتر تیکەلای چیرۆک و پەند و قسەیی خۆش بوون، لەزاری پیرمێردەکە را دەگیرانەو.